

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان مطلوبیت ابعاد شش گانه شهر هوشمند در بخش مرکزی کلانشهرها (مطالعه موردی: منطقه ۱۲ کلانشهر تهران)

محل انتشار:

اولین همایش ملی سکونتگاه های انسانی ایران (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیدجهانگیر موسوی نسب - مدرس دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین (ع)، ایران، تهران

رضا بابائیان آنتی - استادیار گروه جغرافیا دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین (ع)، ایران، تهران

مهراب هداوندمیرزایی - استادیار گروه جغرافیا دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین (ع)، ایران، تهران

خلاصه مقاله:

شهرها به طور ذاتی با چالش های پیچیده و گسترده های که به هم مرتبط اند (افزایش جمعیت شهری و تغییرات هرم سنی، افزایش روند شهرنشینی، تغییرات زیست محیطی و قطبی شدن رشد اقتصادی) مواجه هستند. یکی از مفاهیم جدید جهت مقابله با چالش های کنونی شهرها در عرصه برنامه ریزی شهری، توسعه شهر هوشمند است که قابلیت های فیزیکی و مجازی را باهم یکپارچه می کند. پژوهش حاضر با رویکرد توصیفی - تحلیلی در پی مشخص کردن وضعیت ابعاد شهر هوشمند در بخش مرکزی کلانشهر تهران (منطقه ۱۲) می باشد. جمع آوری اطلاعات مورد نیاز با استفاده از مطالعات میدانی و ابزار پرسشنامه و تجزیه و تحلیل اطلاعات جهت مشخص کردن میزان مطلوبیت ابعاد شش گانه شهر هوشمند از طریق آزمون تی تست انجام گرفته است. بر این اساس نتایج پژوهش گویایی آن است که وضعیت ابعاد شش گانه شهر هوشمند در منطقه ۱۲ متفاوت می باشد طوری که ۳ بعد زندگی هوشمند، حکمرانی هوشمند و محیط هوشمند به ترتیب با میانگین های ۰۸۲/۱۷ و ۱۲/۵۸۴، ۱۵/۱۱ و ۱۲/۵۸۴ در وضعیت نامطلوب؛ و وضعیت ۳ بعد مردم هوشمند، جابه جایی هوشمند و اقتصاد هوشمند با توجه به اینکه میانگین هایشان بالاتر از میانگین مورد انتظار (۱۸) بوده است دارای وضعیت مطلوب و نسبتاً مطلوبی در سطح منطقه ۱۲ هستند. در نهایت وضعیت کلی ابعاد شهر هوشمند (ترکیب شش بعد) بیانگر وضعیت نسبتاً مطلوب منطقه ۱۲ در بهرهمندی از شاخص های شهر هوشمند می باشد.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، کلانشهرها، بخش مرکزی، منطقه ۱۲ تهران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2086550>

